

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/45/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

197/2018. (IX. 27.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ által 2018. január 30-én előterjesztett **panaszát** a 2018. szeptember 27-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság * kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, illetve alapjog sérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2018. január 30-én, postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben előadta, hogy 2018. január 23-án saját tulajdonú személygépkocsijával tartott haza, azonban a lakóhelyét képező utcában már feljutni sem lehetett, mert 5 darab autó tolatott visszafelé. A panaszos majd az autóbejáratához érve észlelte, hogy egy személygépkocsi parkol ott (a panaszos megadta az autó rendszámát és típusát), amely miatt a többi autó nem tudott megfordulni, illetve a panaszos az ingatlanába bejutni. A panaszos dudált, de a sofőr nem volt az autóban, majd a szomszédos ingatlanból kijöttek, hogy a panaszos édesanyja már kereste ott is az autó tulajdonosát, de ő nincs ott. Ezért a panaszos telefonon segítséget kért a *B. város Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) * Kerületi Rendőrkapitányságtól (a továbbiakban: Rendőrkapitányság)*. A panaszos elmondása szerint közel 40 perces várakozás után a járőrökkel közel egy időben jelent meg az autó sofőrje, aki mégis az irodaház vendége volt. A rendőri intézkedésre 17 óra 35 perc és 18 óra 18 perc között került sor. A panaszos megadta az intézkedő rendőr nevét és azonosító számát, aki állítása szerint nem állapított meg szabálysértést a helyszínen, pedig a kérdéses autó

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

vezetője megsértette a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: a KRESZ) 40. és 41. §-ában foglaltakat. A rendőr az esetről jegyzőkönyvet állított ki, hogy a panaszos magánindítvánnyal éljen.

A panaszos kérte az intézkedő rendőr jogosítványának bevonását a KRESZ ismeretének hiánya miatt, illetve megjegyezte, hogy az eset során az autója dudája elromlott.

A panaszos úgy nyilatkozott, hogy hozzájárul ahhoz, hogy a Testület a panasz alapján hozott állásfoglalását – teljeskörűen anonimizált formában – közzétegye, illetve arról sajtóközleményt jelentessen meg.

2) A panaszos a Testület tájékoztató levelében foglalt felhívásnak eleget téve, 2018. március 14-én előterjesztett beadványában úgy nyilatkozott, hogy nem tett panaszt az intézkedést foganatosító rendőri szervnél, és a Testület vizsgálatát választja, továbbá rendelkezésére álló iratok hiányában nem áll módjában panaszát egyéb dokumentumokkal kiegészíteni.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A BRFK *Tevékenység-irányítási Központja a (továbbiakban: TIK)* az alábbi tájékoztatást adta az esettel kapcsolatban.

A panaszolt intézkedéssel kapcsolatban a RobotZsaru Nova TIR rendszer adatbázisa alapján kivizsgálást folytattak le, amelynek során megállapították, hogy a panaszos 2018. január 23-án 17 óra 38 perckor tett bejelentést a BRFK Központ városi hívószámán keresztül a 112-es európai segélyhívó számra. A bejelentésről készült adatlap alapján a bejelentő előadta, hogy a lakcímét képező ingatlan előtt egy szabálytalanul parkoló autó miatt kér rendőri segítséget, mivel az autó elállta az autóbekötését. A BRFK TIK irányítója az elektronikus adatlap vételét követően 17 óra 45 perckor a területileg illetékes Rendőrkapitányság állományába tartozó egy fős rendőrszolgálatot riasztotta a helyszínre.

Az adatlap alapján a járőr 18 óra 12 perckor érkezett a helyszínre. A visszajelentése alapján a gépkocsi nem állt rossz helyen, amiről fényképfelvételt és rendőri jelentést készített. A jelentés szerint a bejelentő a helyszínen feljelentésekkel fenyegetőzött, valamint obszcén módon beszélt.

A BRFK TIK intézkedéssel érintett irányítója részéről fegyelemsértés, sem mulasztás nem történt. A bejelentésre rendőri egységet riasztott, a járőr által visszajelentett tényeket megfelelően dokumentálta.

2) A rendőrség megküldte az eset adatlapot és a „Küldés leírása” elnevezésű iratot, amely a fentieknek megfelelően rögzítette az intézkedést.

3) A rendőrkapitányság vezetője a Testület megkeresésére az alábbi tájékoztatást adta.

Az intézkedő rendőr, F. r. őrmester szolgálati fellépése megfelelt a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

F. r. őrmester az intézkedésről jelentést készített, amely rögzíti a panaszos és a parkoló autó vezetőjének előadását. Az intézkedés alapja az volt, az intézkedés során a helyszínre visszaérkező K. A. úgy állt meg a gépkocsijával, hogy a panaszos nem bírt beállni saját ingatlanjának udvarára.

A jelentés alapján a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya szabálysértési eljárást indított közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt K. A. ellen, de azt a rendőrség szabálysértés hiánya miatt megszüntette. Egyéb más eljárás az ügyben nem indult.

4) A Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 2018. április 4-én kelt határozatával K. A. ellen közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés miatt indított eljárást megszüntette szabálysértés hiányában, mivel a cselekmény nem szabálysértés. A határozat indokolásában az alábbiak szerepelnek.

A Rendőrkapitányság Rendészeti Osztály Járőrszolgálati Alosztály által készített iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos bejelentést tett, miszerint 2018. január 23-án 17 óra 30 perc körüli időben az általa vezetett gépkocsival szándékozott beparkolni lakóhelyét képező ingatlan udvaráram azonban nem tudott oda beparkolni, mivel – elmondása szerint – K. A. által vezetett, majd leparkolt gépkocsi ebben megakadályozta, elállta az utat.

A helyszínre kikerkező rendőrök K. A. által vezetett gépkocsiról fényképfelvételeket készített, és megállapította, hogy a parkoló gépkocsi nem akadályozza a bejelentő által megnevezett ingatlanban történő be-, illetve kihajtást, a két gépkocsi között elegendő hely áll rendelkezésre. A helyszínen nincs sem tiltó tábla, sem korlátozó tábla, mely miatt ott ne lehetne megállni.

A Rendőrkapitányság meghallgatásra idézte K. A. eljárás alá vont személyt, aki a szabálysértés elkövetését maga sem ismerte el, mivel véleménye szerint semmi nem tiltja, hogy ott megálljon. Elmondta továbbá, hogy elegendő hely állt a bejelentő rendelkezésére, hogy az ingatlanhoz beálljon, még egy teherautó is elfért volna járműve mellett. A panaszos azonban elállta az útját, így járművével nem tudott arrébb állni.

A rendelkezésre álló adatok, különösen a fényképfelvételek, a meghallgatás, valamint a rendőri jelentés adatai alapján megállapítást nyert, hogy K. A. cselekményével nem követett el szabálysértést, járművével nem várakozott szabálytalanul, ezért a szabálysértési hatóság az eljárást megszüntette.

K. A. ellen indult eljárás alapját képező cselekmény a KRESZ 40. § (1) bekezdésébe ütköző, és a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról, és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban. Szabálysértési Törvény) 224. § (1) bekezdése szerint minősülő közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés.

5) K. A.-t eljárás alá vont személyként hallgatták meg az ellene indított szabálysértési eljárásban 2018. április 4-én.

K. A. a szabálysértés elkövetését nem ismerte el, és az esettel kapcsolatban az alábbiakat adta elő.

K. A. az intézkedés napján kora este a panaszos lakóhelyét képező utcában volt egy rádió interjún. A fotókon látható módon parkolt le, mivel éppen kiállt egy nagyobb gépkocsi, annak a helyére állt be. A hó miatt semmiféle felfestés nem látszódott a parkolóban. Az biztos azonban, hogy az útkereszteződésbe nem lógott be az autója. K. A. nem akadályozta a panaszost abban,

hogy ő a saját kapubejárójához eljuthasson. K. A. elmondása szerint akkora hely maradt az autója mellett, hogy még egy teherautóval is be lehetett volna oda állni.

K. A. épp indulni akart, amikor a panaszos megállt mögötte az autójával és vitatkozni kezdett. K. A. ki akart állni onnan, azonban a panaszos úgy állt meg az autója mögött, hogy K. A. ne tudjon elmenni, majd értesítette a rendőrséget.

A panaszos nagyon zavartan viselkedett, hangoskodott és kiabált. A rádióban dolgozók kint álltak az ablakban, oda is behallatszódott a lárma.

K. A. véleménye szerint nem parkolt szabálytalanul, nem akadályozta a bejelentőt abban, hogy gépkocsijával tovább haladjon, és nem követett el szabálysértést, ezért kéri az eljárás megszüntetését.

6) F. r. őrmester az intézkedés napján az alábbi tartalommal tett jelentést.

F. r. őrmester a fenti napon 8 órától 20 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot látott el a TIK alárendeltségében, amelynek során 17 óra 46 perckor utasítást kapott, hogy jelenjen meg a panaszos lakóhelyét képező szám alatti ingatlannál, mivel onnan bejelentés érkezett szabálytalanul várakozó gépkocsiról.

F. r. őrmester 18 óra 12 perckor jelent meg a helyszínen, ahol felvette a kapcsolatot a bejelentést tevő panaszossal, aki az intézkedés megkezdésekor kiabált, furcsán viselkedett és a rendőr kérdéseire végig emelt hangnemben válaszolt. A panaszos előadta, hogy 17 óra 30 perc körüli időben megpróbált beparkolni az udvarára, azonban egy gépkocsi elállta az útját.

A rendőr szemre vételezte a helyszínt, mely során megállapítást nyert, hogy az említett autó nem akadályozta a panaszost az ingatlan udvarára való behajtásában, mivel a fényképfelvételen is jól látszik, hogy a két gépkocsi között elegendő hely van a ki- és beparkolásra. A rendőr a helyszínen nem tapasztalt olyan tiltó vagy korlátozó jelzőtáblát, amely tiltaná a jármű várakozását azon az útszakaszon, továbbá az útszakasszal egybefüggő parkoló rész minősége és az útburkolati jelek hiánya miatt sem lehetett megállapítani a szabálysértést.

F. r. őrmester a fentieket közölte a panaszossal, aki ismét kiabálni kezdett, majd közölte, hogy „kíváncsi leszek, mit szól ehhez a Rendőrkapitányság vezetője”. Továbbá számon kérte a rendőrt, hogy ki fogja megjavítani az autója kürtjét, mivel az eset során annyit használta, hogy az elromlott. Ezt követően a panaszos felírja F. r. őrmester nevét, rendfokozatát és jelvéyszámát.

Ezután a rendőr felvette a kapcsolatot K. A.-val, aki előadta, hogy csak ott tudott parkolni, és véleménye szerint úgy parkolta le a személygépkocsiját, hogy a ki- és beparkolás ne akadályozza. Ezt követően K. A. közölte, hogy szívesen eláll az autóval, ha a panaszos így biztonságosabbnak érzi a beparkolást. Ezt követően K. A. elállt a gépkocsival. A panaszos közölte, hogy az esettel kapcsolatban magánindítvánnyal kíván élni K. A.-val szemben.

A rendőr a fenti személyeket ellenőrizte a KIR-ben, melyben nem szerepeltek, majd jelentéstételt követően elhagyta a helyszínt.

7) A rendőrség több fényképfelvétel másolati példányát a Testület rendelkezésére bocsátotta, azonban azok nem kivehetőek.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt is azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos kifogásolta, hogy az intézkedő rendőr nem állapított meg szabálysértést a helyszínen, pedig a kérdéses autó vezetője megsértette a KRESZ 40. és 41. §-ában foglaltakat. A panaszos kérte az intézkedő rendőr jogosítványának bevonását a KRESZ ismeretének hiánya miatt.

A Testület eljárását a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. A jogszabály 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.”

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult a rendőrség szabálysértési hatóságként végzett cselekményét felülbírálni, valamint szabálysértési eljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni. Ezért azt nem vonhatta vizsgálat alá, hogy a rendőr jogszerűen járt el, amikor nem állapított meg szabálysértést az intézkedés során. A Testület jelen esetben csak azt értékelhette, hogy fennállt-e a rendőri intézkedéshez szükséges fokú gyanú, és amelynek megfelelően a rendőr megtette-e a szükséges intézkedést az Rtv. alapján a szabálysértési eljárás megkezdéséig. A Testület ugyancsak hatáskör hiányában nem jogosult megállapítani a rendőr büntetőjogi,- szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét, így nem kezdeményezheti a rendőr jogosítványának bevonását sem. Mindezekről a Testület 2018. március 1-jén kelt tájékoztató levelében felhívta a panaszos figyelmét.

A Testület ezért a panasz fenti része tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos az Rtv. a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület érdemben azt vizsgálta, hogy a rendőrségnek fennállt-e az intézkedési kötelezettsége, illetve az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

A panaszos elmondása szerint 018. január 23-án hazafelé tartott, amikor az autóbejáratához érve észlelte, hogy egy személygépkocsi parkol ott, amely miatt a panaszos az ingatlanába nem tudott bejutni. A panaszos dudált, de a sofőr nem volt az autóban, majd a szomszédos ingatlanból

kijöttek, hogy a panaszos édesanyja már kereste ott is az autó tulajdonosát, de ő nincs ott. Ezért a panaszos telefonon segítséget kért a rendőrségtől, azonban állítása szerint az intézkedő rendőr nem állapított meg szabálysértést a helyszínen, pedig a kérdéses autó vezetője a továbbiakban: a KRESZ 40. és 41. §-ában foglaltakat. A rendőr az esetről jegyzőkönyvet állított ki, hogy a panaszos magánindítvánnyal éljen.

A BRFK TIK tájékoztatása szerint a panaszos egy a lakcímét képező ingatlan előtt szabálytalanul parkoló autó miatt kért rendőri segítséget, mivel az autó elállta az autóbéjáróját.

F. r. őrmester az alábbi tartalommal tett jelentést. A helyszínre kikerülő F. r. őrmester a helyszínen felvette a kapcsolatot a bejelentést tevő panaszossal, aki az intézkedés megkezdésekor kiabált, furcsán viselkedett és a rendőr kérdéseire végig emelt hangnemben válaszolt. A panaszos előadta, hogy 17 óra 30 perc körüli időben megpróbált beparkolni az udvarára, azonban egy gépkocsi elállta az útját. A rendőr szemre vételezte a helyszínt, mely során megállapítást nyert, hogy az említett autó nem akadályozta a panaszost az ingatlan udvarára való behajtásában, mivel a fényképfelvételen is jól látszik, hogy a két gépkocsi között elegendő hely van a ki- és beparkolásra. A rendőr a helyszínen nem tapasztalt olyan tiltó vagy korlátozó jelzőtáblát, amely tiltaná a jármű várakozását azon az útszakaszon, továbbá az útszakasszal egybefüggő parkoló rész minősége és az útburkolati jelek hiánya miatt sem lehetett megállapítani a szabálysértést. Ezután a rendőr felvette a kapcsolatot K. A.-val, aki előadta, hogy csak ott tudott parkolni, és véleménye szerint úgy parkolta le a személygépkocsiját, hogy a ki- és beparkolás ne akadályozza. Ezt követően K. A. közölte, hogy szívesen eláll az autóval, ha a panaszos így biztonságosabbnak érzi a beparkolást. Ezt követően K. A. elállt a gépkocsival. A panaszos közölte, hogy az esettel kapcsolatban magánindítvánnyal kíván élni K. A.-val szemben. A rendőr a fenti személyeket ellenőrizte a KIR-ben, melyben nem szerepeltek, majd jelentéstételt követően elhagyta a helyszínt.

A jelentés alapján a Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya szabálysértési eljárást indított közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt K. A. ellen, de azt a rendőrség szabálysértés hiánya miatt megszüntette. Egyéb más eljárás az ügyben nem indult.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő

vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtették-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

A Szabálysértési törvény 224. §-a értelmében közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértését követi el az, aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el. A KRESZ 40-41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A KRESZ 40. §-a rendelkezik a megállás szabályairól: „(1) Járművel megállni – ha közúti jelzésből vagy a (2)-(5) bekezdés rendelkezéséből más nem következik – csak az úttest menetirány szerinti jobb szélén, azzal párhuzamosan, egy sorban szabad. A megállást irányjelzéssel jelezni kell. (2) Egyirányú forgalmi úton az úttest bal szélén – ha közúti jelzésből más nem következik – akkor szabad megállni, ha a jármű mellett az úttest jobb széléig mérve legalább 5,5 méter szélességű hely marad. (5) Tilos megállni: a) ahol a jármű fényjelző készülék vagy jelzőtábla jelzésének az észlelését akadályozza; b) ahol a jármű és az úttesten levő záróvonal vagy a jármű és az úttest másik szélén álló jármű között legalább három méter széles hely nem marad; c) be nem látható útkanyarulatban, bukkanóban vagy más olyan helyen, ahol a járművet a többi jármű vezetője kellő távolságból nem észlelheti; d) körforgalmú úton, útkereszteződésben és az úttestek széleinek metszéspontjától számított 5 méter távolságon belül, ha a közúti jelzésből más nem következik; az útkereszteződésben az úttorkolattal vagy útelágazással szemben megálló járműre – ha ez a többi jármű bekanyarodását nem akadályozza – a tilalom nem vonatkozik (...). (8) A járdán – részben vagy teljes terjedelemben – csak akkor szabad megállni, ha a) azt jelzőtábla vagy útburkolati jel megengedi, b) a jármű a járda szélességének legfeljebb a felét foglalja el, c) a járdán a gyalogosok közlekedésére legalább 1,5 méter szabadon marad, és d) a jármű tengelyterhelése az 1000 kg-ot nem haladja meg.

A KRESZ 41. §-ában a várakozás szabályai olvashatók (1) A 40. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a várakozásra is. (2) Tilos várakozni [a 40. § (5) bekezdésében említettekén túlmenően]: a) a három külön úttesttel rendelkező út középső úttestjén; b) lakott területen kívül főútvonal úttestjén; c) ahol a jármű az útmenti ingatlanra való behajtást vagy az onnan történő kihajtást - az ingatlannal rendelkezni jogosult hozzájárulása nélkül - akadályozza; d) ahol a jármű szabályosan várakozó másik jármű megközelítését vagy elindulását akadályozhatja; e) az úttesten ott, ahol a járdán a megállás megengedett.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A panaszosi és a rendőri előadás megegyezik abban, hogy a rendőrségre a panaszos arról tett bejelentést, hogy egy a lakcímét képező ingatlan előtt szabálytalanul parkoló autó miatt nem tud bejutni az ingatlanára.

A bejelentés alapján tehát felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő gyermeke sérelmére a KRESZ 41. § (2) bekezdés c) pontjának megsértésével a Szabálysértési Törvény 224. § (1) bekezdése szerinti közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést követtek/követnek el. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy az intézkedő rendőr megtette-e a helyszínen az Rtv.-ből levezethető és az adott helyzetben szükségeszerű intézkedéseket, amelyek nem a szabálysértési eljárás körébe tartoznak. Ezzel kapcsolatban a Testület visszautal az 1) pontban rögzített hatásköri megállapításaira. Jelen esetben a Testület megítélése szerint a tényállás tisztázásán és dokumentálásán túl a rendőrséget az Rtv. alapján egyén intézkedési kötelezettség nem terhelte.

A rendőrségi iratokból tudható, hogy F. r. őrmester a helyszínen felvette a kapcsolatot a felekkel, majd ellenőrizte őket a KIR-ben, melyben nem szerepeltek. A rendőr megtekintette a helyszínt, amellyel kapcsolatos észrevételeit fényképfelvétel útján rögzítette. F. r. őrmester az esettel kapcsolatban jelentést tett.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség nem valósított meg jogellenes mulasztást, mivel a megtett mindent a tényállás tisztázása és dokumentálása érdekében, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga.

c) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség mintegy 41 perces várakoztatása után érkezett a helyszínre.

Az egybehangzó rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos 2018. január 23-án 17 óra 38 perckor tett bejelentést a BRFK Központ városi hívószámán keresztül a 112-es európai segélyhívó számra. A BRFK TIK irányítója az elektronikus adatlap vételét követően 17 óra 45 perckor a területileg illetékes Rendőrkapitányság állományába tartozó egy fős rendőrszolgát riasztotta, aki 18 óra 12 perckor érkezett a helyszínre.

A Testület álláspontja szerint a bejelentéstől a rendőrök helyszínre érkezéséig eltelt mintegy 34 perc – a bejelentésben megnevezett szabálysértés fényében – nem volt oly mértékben

kiugróan aránytalan, ami annak a megállapítását indokolta volna, hogy a rendőrség késedelmesen tett eleget az intézkedési kötelezettségüknek, ezért a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga e körben nem sérült.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során úgy ítélte meg, a bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége állt fenn, amelynek megfelelő módon eleget tett a tényállás tisztázásával és dokumentálásával. A Testület az intézkedő rendőr helyszínre érkezéséig eltelt időt sem találta aránytalanul hosszúnak, ezért ezzel kapcsolatban sem állapított meg alapjog sérelmet.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2018. szeptember 27.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület